

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS KUPIŠKIO RAJONO
KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ
DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina 8-ji 1953 m. liepos mėn. 21 d., antradienis Kaina
metai Nr. 58 (721) 15 kp

LIETUVOS TARYBŲ SOCIALISTINĖS RESPUBLIKOS
AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS PREZIDIUMO

ISAKAS

DĖL LIETUVOS TSR VALSTYBINĖS VĖLIAVOS

LIETUVOS TSR AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS PREZIDIUMAS
N U T A R I A:

1. Patvirtinti naują Lietuvos Tarybų Socialistinės
Respublikos valstybinę vėliavą ir jos aprašymą.

Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos valstybinę
vėliavą sudaro audeklas, susidedantis iš trijų horizontaliai
išdėstytų juostų: viršutinės—raudonos spalvos, sudaran-
čios aštuonias dvylikąsias vėliavos pločio; vidurinės—
baltos spalvos, sudarančios vieną dvylikąją vėliavos plo-
čio; apatinės—žalios spalvos, sudarančios tris dvylikąsias
vėliavos pločio. Vėliavos audeklo raudonojoje dalyje kai-
riajame viršutiniame kampe yra auksiniai plautuvai ir
kūjis ir viršum jų raudona penkiakampė žvaigždė, apgaub-
ta aukso apsiuvu. Vėliavos pločio ilgio santykis 1:2.

2. Pateikti Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos
Aukščiausiosios Tarybai patvirtinti pasiūlymą dėl atitinka-
mo Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos Konstitu-
cijos 117 straipsnio pakeitimo bei papildymo.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo
Pirmininkas J. PALECKIS

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo
Sekretorius S. NAUJALIS

Broliškujų tarybinių tautų šeimoje

Sukako Tarybų valdžios Lietuvoje atkūrimo trylikto-
sios metinės. Trylika metų
istoriniu požiūriu yra labai
trumpas laiko tarpas, bet ta-
rybinėje tikrovėje jis pakei-
čia išties dešimtmečius. Bro-
liškosios tarybinės tau-
toms padedant, Komunistų
partijai vadovaujant, darbo
žmonės užgiedė gilią žaig-
das, padarytas buržuazinės
santvarkos ir vokiškosios oku-
pacijos, sukurdamie socializ-
mą.

Dideli pakitimai tarybinės
valdžios metais įvyko ir mū-
sų rajone. Kaime galutinai
laimėjo ir sutvirtėjo kolūkinė
santvarka. Rajone įkurtos dvi
MTS su galinga tarybine že-
mės ūkio technika. Atsivėrė
plačios perspektyvos kelti
žemės ūkio kultūrų derlin-
gumą, vystyti visuomeninę
produktyviąją gyvulininkystę.

Sėkmingai vystomos ir ki-
tos liaudies ūkio šakos. Iš vi-
sų mūsų neaprepiamos Tė-
vynės kraštų atvyksta nuola-
tinė parama su naujomis ma-
šinomis žemės ūkiui ir pra-
monei. Pirmarūšė tarybinė
technika palengvina kolūkie-
čių ir įmonių darbininkų dar-
bą. Nuolat kyla darbo našu-
mas, plečiasi socialistinis
lenktyniavimas. Kolūkiečiai
ir darbininkai broliškoje san-
glaudoje sąmoningai skiria vi-
sas savo jėgas ir kūrybinę
iniciatyvą šviesiam komuniz-
mo rytojui.

Nematytais tempais mūsų
rajone vystosi socialistinė
kultūra ir liaudies švietimas.
Rajone veikia virš 40 kultū-
rinių įstaigų, dveji kultūros
namai, 4 vidurinės, 11 se-
ptynmečių mokyklų, valstiečių

jaunimo septynmetė mokykla
ir 31 pradinė mokykla, kai
prieš trylika metų buvo tik
viena progimnazija ir keletas
pradinių mokyklų. Visa tai
atsirado Komunistų partijos
nenuilstamo vadovavimo ir
broliškujų tautų nepaliauja-
mos pagalbos dėka, didžio-
sios rusų tautos paramos dėka.

Siekdami prideramai atžy-
mėti Tarybų Lietuvos trylik-
tąsias metines, rajono dirban-
tieji nesigailėjo jėgų socia-
listinio liaudies ūkio stipri-
nimui, kovai už naujus lai-
mėjimus. Svarbiausia yra tai,
kad pasikeitė darbo žmonių
sąmonė, išaugo nauja pažiū-
ra į darbą, kaip garbės ir
šaukimo reikalą. Kasdien
gerėja liaudies materialinis ir
kultūrinis gyvenimas.

Išstvyščiusio socialistinio
lenktyniavimo rezultate iškilo
nauji darbo pirmūnai. Visame
rajone gerai žinomi trakto-
rininkai—pirmūnai A. Fergizaitė,
A. Šilinis ir kiti. „Pir-
mūno“, „Artojo“, „Neries“
kolūkiuose gyvulių auginto-
jos O. Švintienė, E. Mačio-
nytė, laukininkystės brigadi-
ninkai Ant. Alekna, Jonas
Pavilonis įnešė nemažą savo
darbo indėlį į kolūkių toli-
mesnį stiprinimą. Pramonėje
dirbantieji draugai J. Kirda,
J. Bataitis, M. Minkevičius,
B. Starkus, E. Vanagas žy-
miai viršijo gamybinės už-
duoties, įnešdami racionaliza-
torinius patobulinimus. Šie
žmonės, kaip ir daugelis kitų,
žymiai pralenkia laiką, nes
tokie žmonės—naujos, tary-
binės epochos žmonės, iš-
auklėti Tarybų valdžios ir
užgrądinti Lenino—Stalino
partijos.

13 METŲ

D. J. JANKAUSKAS

*Dar skaistesnė saulė patekėjo.
Liepos 21-ma. Kolonos eina.
Plazda vėliavos raudonos vėjuj.
Demonstrantai traukia laisvės dainą.*

*Pameni, kai mes bedarbiais buvom,
Alkanais bernais vergavom buožėms?
Į Rytus žiūrėjo vis lietuviai:
Laisvė ar ateis lauktoji?...*

*Ir atsikrido ji ant plieno tankų —
Laisvė ta, didžioji laisvė mūsų!
Broliai ištisė pagalbos ranką
Priešaky su broliais rusais.*

*Mūs pačių išrinktas liaudies Seimas
Paskelbė pas mus Tarybų valdžią.
Dirbdama dainavo liaudis dainą,
Žemė, vandenys, miestus užvaldžius.*

*Mes gyvenam Stalino epochoj.
Duokit kelią traktoriams, asfaltui!
Priešams galvą kelt neapsimoka:
Juos ir vėl į paraką sumaltum.*

Išsipildė lietuvių tautos svajonė

Didžiosios Spalio socialis-
tinės revoliucijos liepsna nu-
švietė kelią ir lietuvių tautai.
Lietuvos darbo žmonės, pa-
sekdami rusų tautos pavyz-
džiu, pradėjo kovą už Tary-
bų valdžią. 1918 metų pa-
baigoje Kupiškio rajono dar-
bininkai ir vargingieji vals-
tiečiai nuvertė vokiškųjų
okupantų ir savųjų ponų
jungą ir įkūrė Tarybų val-
džią. Kupiškyje Tarybų val-
džia išsilaikė iki 1919 metų
birželio mėnesio. Pirmieji
Tarybų valdžios kūrėjai Ku-
piškyje buvo Vl. Rekašius,
P. Pajarskas ir kt.

Tačiau darbo žmonių lai-
mėjimai buvo paskandinti
kraujuje. Lietuvos buržuazija,
tiesioginiai padėdant vokiš-
kiesiems okupantams ir re-
miant Amerikos bei Anglijos
imperialistams, pasmaugė
jauną Tarybų valdžią. Vieti-
niai buožės, vadovaujant
Kupiškio bažnyčios klebo-
nui Kripaičiui, žvėriškai nu-
žudė geriausius mūsų rajono
darbininkus ir valstiečius.

Atėjo juodieji reakcijos
siautėjimo metai. Lietuvos
darbininkai ir valstiečiai tu-
rėjo nešti dvigubą jungą:
juos engė kapitalistai, dvari-
nininkai, buožės, kunigai; kar-
tu jie buvo Amerikos, Ang-
lijos kapitalistų vergais. Lie-

tuva buvo priešakinį kapi-
talistinių šalių pusiau koloni-
ja, o jos gyventojai — pigi
darbo jėga. Kas suskaičiuos,
kiek lietuvių, emigravusių į
JAV ir kitas kapitalistines
šalis, žuvo kasyklose, plan-
tacijų laukuose, kiek liko in-
validų, prarado sveikatą
kraunant kapitalistams pel-
nus.

Visą fašistinės reakcijos
laikotarpį Lietuvos darbo
žmonės nešė sunkų vidaus
ir užsienio kapitalistų jun-
gą.

Didžiojo Spalio laisvės
ugnis visą reakcijos siautė-
jimo laikotarpį švietė Lietu-
vos ir drauge mūsų rajono
darbo žmonėms kelią į išsi-
vadavimą. Komunistų parti-
jai vadovaujant, geriausi lie-
tuvių tautos sūnūs kovojo
už Tarybų valdžią.

Didžiajai rusų tautai ir ki-
toms broliškosios tarybi-
nės tautos padedant,
1940 metais Lietuvos darbo
žmonės nuvertė savos bur-
žuazijos ir užsienio imperia-
listų jungą ir atkūrė Tarybų
valdžią. Lietuva buvo pri-
imta į broliškujų tarybinių
tautų šeimą. Išsipildė amžina
lietuvių tautos svajonė!

D. PAJARSKAS

1918—1919 metų kovų už Tarybų
valdžią Lietuvoje dalyvis

Į GYVENIMĄ

Buržuaziniais laikais mes
ir svajoti būtume nedrįsę,
kad mums teks pasiekti vidu-
rinį mokslą. Mūsų būtų laukę
sunkus darbas pas buožes.
Taip mes būtume vargę vi-
są gyvenimą ir likę tamsoje.

Tarybinė santvarka mums
atvėrė kelius į šviesų gyve-
nimą, į gražią ateitį. Tarybi-
nės valdžios rūpesčiu „Pir-
mūno“ kolūkyje buvo įsteig-
ta vidurinė mokykla, kurią
mes šiemet ir baigėme, bū-
dami mokslo pirmūnais. Siek-
dami gauti gerus pažymiais
brandos atestatą, mes gerai
mokėmės mokslo metų eigo-
je ir sukaupėme savo jėgas
pavyzdžingai baigti egzami-
nus. Mes — komjaunuoliai.
Ir dabar drąsiai galime pa-
sakyti, kad komjaunimo or-
ganizacija mums labai daug
padėjo per išties mokslo
metus.

Dabar mes išeiname į pla-
tesnį gyvenimo kelią, nu-

šviestą skaidrių komunizmo
spindulių. Mums atviros du-
rys į bet kurias aukštąsias
šalies mokyklas tęsti mokslą
toliau ir tapti naudingais
mūsų plačiosios tarybinės ša-
lies piliečiais, statančiais ko-
munizmą.

Aš ir Leonas važiuojame
į Vilniaus Pedagoginį insti-
tutą, kur praturtinsime savo
žinias, tapsime mokytojais.
Aloyzas bus karininku. Tai
jo nebe pirmų metų svajonė.

Mes kartu su kitais drau-
gais taip pat aktyviai daly-
vausime visuomeninėje veik-
loje, būsime aktyvūs komu-
nizmo statytojai bendrai su
kitomis broliškosios tarybi-
nėmis tautomis. Mūsų kelias,
mūsų ateitis — šviesūs, kaip
niekada.

J. KIREILIS, L. BUDRYS,
A. LUKŠĖ

Subačiaus vidurinės mokyklos
abiturientai

TARYBŲ LIETUVOS

XIII-ji

METINIŲ GARBEI

Vykdamas išpareigojimus

Dar anksti pavasarį
„Stalino keliu“ kolūkio kol-
ūkiečiai prisiėmė išpareigo-
jimus išauginti gausų įvairių
kultūrų derlių, atsiekti naujų
laimėjimų gyvulininkystėje.
Savo išpareigojimus kol-
ūkiečiai sėkmingai vykdė.
Kolūketės B. Petrulienė, G.
Stančikaitė ir kt. gerai pri-
žiūri cukrinius runkelius.

Daugumoje organizuotai
vyko ir šienavimo darbai.
Visuomeninei gyvulininkys-
tei paruoštas didelis kiekis
aukštos kokybės šieno. Čia
iškilo šienapiūvių vairuoto-
jai A. Liobikas ir A. Sadula.

Visai baigiama pasiruošti
žiemkenčių ir vasarinių javų
piūčiams. Kalviai K. Petrulis
ir Žiukas baigia atremontuoti
kertamąsias, sutvarkyti kluo-
nus. Taip kolūkiečiai sutinka
Tarybų Lietuvos XIII-sias
metines.

A. GASIŪNAS, J. PIPLYS

Pasiekimai laukininkystėje ir gyvulininkystėje

Gera vykdė cukrinių run-
kelių priežiūrą „Ateities“
kolūkio kolūkiečiai. Ravėtu-
vus ir kitą inventorių gerai
atremontavo kalvis drg. Ka-
razija. Cukrinių runkelių ra-
vėtojoms darbo sėkmingumui
užtikrinti buvo surengtas se-
minaras.

Kolūkiečiai visapusiškai
pasiruošė naujojo grūdinių
kultūrų derliaus nuėmimui,
paruošė visuomeniniams gy-
vuliams nemažą siloso. Kol-
ūkyje gerėja kiaulių priežiū-
ra, bulvių šutinimui įrengia-
mi šutintuvai. Gerai prižiūri
motines kiaules ir paršelius
kolūketės E. Karosienė ir
A. Valiukienė. Žymiai paki-
lo ir paukščių fermos pro-
duktivumas. Tinkamai užlai-
ko paukščius kolūketė Kriš-
topaitienė.

V. JABLONSKAS

Už gausų derlių

„Vienybės“ kolūkio kol-
ūkiečiai XIII-sias Tarybų
Lietuvos metines pažymi ko-
voje už aukšto derliaus iš-
auginimą. Cukrinių runkelių
augintojai antrą kartą atliko
šios techninės kultūros ra-
vėjimą nuo piktžolių, tarpu-
eilių purenimą bei patvėrimą
mineralinėmis trąšomis. Ypač
stropiai dirba cukrinių prie-
žiūroje kolūketės A. Raz-
mislaiviūtė, P. Skupaitė, A.
Marganavičiūtė ir kt.

Gerą derlių žada žiemken-
čiai ir vasariniai javai. Jų
piūčiai jau pilnai pasiruošta.

K. JONAITIS

Traktorininkė — pirmūnė

Gražių darbo rezultatų pa-
siekė Kupiškio MTS trakto-
rininkė A. Fergizaitė. Vado-
vaujama VIII-sios traktorinės
brigados brigadininko A.
Šarkano ir įsisavindama trak-
torininko A. Žiurlio darbo
patyrimą, A. Fergizaitė jau
įvykdė 91 proc. metinio dar-
bų plano, pervedus į minkš-
tą arimą. Tokia dovana ji
sutinka Tarybų Lietuvos
XIII-sias metines.

J. KIRŠYTĖ

Mes žengiam pirmyn į didingą rytojų

Liepos mėnuo ypatingai artimas ir brangus lietuvių tautos širdžiai. Tai ne taip sau žavingas vasaros vidurio mėnuo, kada galvinančios saulės spinduliuose noksta vaisiai soduose, kaip prasiškleidę liepų žiedai savo aromato pripildo orą, bet tai ir mėnuo, kada išsipildė brangiausiaji lietuvių tautos svajonė. 1940 metų liepos 21 dieną buvo įvykdyta lietuvių tautos valia, ir Lietuva numetė buržuazinės vergijos bei fašizmo jungą, paskelbė tarybinę santvarką ir įėjo į draugiškąją tarybinių tautų šeimą.

Tarybų valdžios Lietuvoje įkūrimo metinės sutampa su viena didžiausių datų žmonijos istorijoje. Liepos pabaigoje visa pažangioji pasaulio žmonija atžymės penkių dešimtų metų sukaktį nuo mūsų didžiosios Komunistų partijos įkūrimo. Prieš penkisdešimt metų genialiojo Lenino įkurtoji, Tarybų Sąjungos Komunistų partija išaugo į milžinišką jėgą, užsigrūdino kovose Lenino mokinio ir jo darbo tęsėjo didžiojo Stalino ir jo bendražygių vadovybėje.

Visa, kas yra brangiausio mūsų gyvenime, susiję su partija. Komunistų partijoje darbo žmonės mato mūsų epochos išmintį, šlovę ir sąžinę.

Komunistų partijai vadovaujant lietuvių tauta buržuazijos viešpatavimo metais kovojo prieš išnaudotojus už savo išsivadavimą, už gimtosios Tarybų valdžios atkūrimą. Per tuos metus, ištikiama proletarinio internacionalizmo dėsniams, sekanti VKP(b) pavyzdį, mokydama si iš Tarybų šalies komunistų, Lietuvos Komunistų partija, nežūrint fašistinės reakcijos slautimo, ugdė Lietuvos darbo žmonėse ištikimybę Tarybų Sąjungai, draugystę su didžiąja rusų tauta ir kitomis tarybinėmis tautomis, iš kurių 1940 metais lietuvių tauta susilaukė broliškos pagalbos savo išsivaduojamoje kovoje.

Komunistų partijos vadovaujama lietuvių tauta per praėjusius tryliką metų pasiekė įžymių laimėjimų savo

DIDŽIAJAI KOMUNISTŲ PARTIJAI VADOVAUJANT

liaudies ūkio ir kultūros išvystyme. Metinių dienomis visada norisi peržvelgti nueitąjį kelią, pasidžiūrėti, kas gi padaryta. Tryliką metų — nedidelis laikas tautos gyvenime, o kaip daug sugebėjo atlikti per tą laiką lietuvių tauta.

Atsiminkime, kokia buvo Lietuva buržuazinės santvarkos metu. Daugiausiai nedidelės, smulkios pramonės įmonės miestuose, atsilikęs žemės ūkis kaime, vėžlio žingsniai kultūros išsivystymo tempuose, tamsių ir jų skleidžiamų prietarų dvasia švietimo srityje. Daugumoje Lietuvos kaimų niekas nematė traktorių ir negirdėjo kas tai yra kombainas. Didėjo ir augo nedidelės kapitalistų saujalės turtai, o daug tūkstančių bedarbių ir pusiau bedarbių gyveno pusbaikio. Vis labiau storėjo pinigmaišiai pas dvarininkus ir buožes, vis daugiau biednių ir vidutinių valstiečių ūkių buvo parduodama iš varžytynių ir žlugo.

Ir štai praėjo tryliką metų. Tai buvo ne tik kūrybos ir statybos metai, bet ir jų tarp įsiterpė ir sunkaus karo, nepakenčiamos fašistinės okupacijos metai. Hitleriniai banditai griuvėstais pavertė daugelį mūsų kultūrinių įstaigų, įmonių, gyvenamųjų namų. Nepaisant viso to, Lietuva ne tik atsikėlė iš karo sukrėtimų, bet ir pasiekė nematytą suklestėjimą.

1953 metų liepos mėnuo. Gausūs saulės spinduliai sušildo Lietuvos žemę. Baltijos vandenynse, Klaipėdos uosto prieklaukoje išsirikiavę laivai. O juk tas uostas, vienintelis Lietuvos uostas, prieš keturiolika metų buvo atplėštas nuo Lietuvos. Klaipėda, kaip ir mūsų sostinė — mylimąjį Vilnių — į Lietuvos miestų šeimą grąžino broliškosios Tarybų šalies tautos.

Šiomis liepos dienomis plačiuose kolūkių laukuose, lyg jūra vėjuje, banguoja dideli rugių ir kviečių masyvai, ganyklose ganosi didžiulės kolūkinės galvijų bandos.

JUSTAS PALECKIS
Lietuvos TSR Aukščiausiosios
Tarybos Prezidiumo
Pirmininkas

Smulkaus, išsklaidyto žemės ūkio pertvarkymas, perėjimas į kolūkinį kelią — istorinis lietuvių tautos laimėjimas. Mes su pasididžiavimu kalbame apie mūsų kolūkius — milijonierius, kurių darosi vis daugiau, apie tūkstančius kolūkių, kuriuose valstiečiai sukūrė sau gražų ir šviesų gyvenimą. Tuos didžiuosius kolūkių laukus įdirbti padeda pati tobuliausia žemės ūkio technika, kuria gausiai Lietuvą aprūpino broliškosios tarybinės respublikos.

Mes džiaugiamės, kad metai iš metų didėja kolūkinis laukų derlingumas, auga gyvulininkystės produktyvumas. Bet mes taip pat gerai žinome, kad dar ne visas galimybes, suteikiamas kolūkinės santvarkos, teišnaudojame. Ne visos mašinos, kurias su tokia meile gamina ir mums prisiunčia iš broliškųjų respublikų, teturi pilną darbo apkrovimą. Mūsų kolūkiai gali ir turi gauti aukštesnį derlių, žymiai tur pakilti gyvulininkystė ir jos produktyvumas. Pasiekta jau daug, bet dar daugiau reikia padaryti. O tai reiškia, kad mes turime visomis priemonėmis toliau stiprinti organizacinius ūkiniai mūsų kolūkius, turime pasiekti, kad nuolat kiltų kolūkiečių gerovė.

Kiekvienas mūsų mato, kokios didelės permainos įvyko pramonėje. Pastatyta daug naujų fabrikų ir gamyklų, apšaruotų pačia geriausia tarybine technika. Žymiai pasikeitė ir senosios įmonės. Daugelyje jų liko tik tai seno pavadinimai, o pačios jos iš esmės pasidarė kitos. Ir tikrai, ar galima šiandien Kauno „Drobės“ fabriką sulyginti su ta „Drobe“, kurią prieš 13 metų valdė amerikiečių akcinė bendrovė. Tuomet tą fabriką dėl nepaprastai sunkių darbo sąlygų liaudis vadino amerikine gilotina. Ten plačiai

buvo naudojamas rankų darbas, nebuvo tinkamos darbo apsaugos technikos. Dabar su broliškųjų tarybinių respublikų pagalba fabrikas buvo ne tik prikelstas iš karo griuvėsių, bet jis praplito, jo cechuose yra tobuliausios mašinos, palengvinančios audėjų darbą. Šiandien „Drobė“ išleidžia nepalyginamai daugiau produkcijos, negu prie buržuazinės santvarkos. Joje žymiai išaugo darbininkų skaičius. Apie tai, kaip tarybinė valdžia į senas įmones įdėjo naują turinį, liudija ir Klaipėdos „Gulbės“ fabrikas pavyzdys, kuris vienas išleidžia dabar medvilnės audinių daugiau, negu jų gamindavo visa tekstilės pramonė senojoje Lietuvoje.

Mes su pasididžiavimu dabar kalbame, kad pramonės lyginamasis svoris Lietuvos liaudies ūkyje jau pasiekia 61 procentą. Kai įsigalvoji į tą skaitlinę, pamatai tokias gamyklas, kaip geležies apdirbimo staklių gamyklą „Žalgiris“, turbinų gamyklą „Pergalė“, dviračių, elektros skaitiklių, dažomųjų prietaisų ir kitas gamyklas bei fabrikus, pastatytus pokario metais.

Mūsų įmonėse gaminamoji produkcija eina į visus didžiosios tarybinės valstybės kraštus. Lietuvoje pagamintos staklės dirba Latvijos, Estijos, Baltarusijos, Uzbekistano, Armėnijos įmonėse. Mūsų turbinas galima matyti Rusijos Federacijos ir Ukrainos įmonėse. Ant Petrašiūnuose pagaminto popieriaus spausdinama didžioji tarybinė enciklopedija. Jonavos meisturų rankomis gaminti baldai puošia naujųjų didingųjų Maskvos universiteto rūmų auditorijas, Maskvos viešbučius. Savo darbu Lietuvos darbo žmonės didina mūsų mylimosios tarybinės Tėvynės turtus, prisideda prie tarybinių žmonių medžiaginės gerovės kilmio.

Dideli mūsų laimėjimai. Jų mes galėjome pasiekti tik dėl nuolatinių pagalbų, kurią mes gauname iš broliškųjų tautų. Tai jos mums siunčia pačias tobuliausias

stakles ir įrengimus, žaliavą ir medžiagą. Tai iš Rusijos, Ukrainos, Baltarusijos ir kitų tarybinių respublikų atvykę specialistai padėjo Lietuvos darbininkams įsisavinti sudėtingą techniką, mokė juos įsigyti meistrybę ir pasiekti aukšto darbo našumo. Su broliškųjų tautų pagalba mes galėjome sukurti savo aukštą kvalifikuotų darbininkų, žemės ūkio mechanizatorių ir kitus specialistų kadrus.

Milžiniški yra laimėjimai lietuvių tautos kultūros — nacionalinės savo forma ir socialistinės savo turiniu išsivystymo srityje per tuos 13 metų.

Lietuvių tauta didžiuojasi savo draugyste su didžiąja rusų tauta ir kitomis Tarybų šalies tautomis. Diena iš dienos ji stengiasi stiprinti tos broliškos draugystės ryšius. Ir nėra jėgų, kurios pajėgtų tuos ryšius sutraukti. Lietuvių tauta, kaip ir visos Tarybų šalies tautos, su pasipiktinimu smerkia niekšingo atskalūno, tarptautinio imperializmo agento, partijos ir tarybinės liaudies priešo Berijos piktadarystes. Tai Berija stengėsi atstumti mūsų šalį atgal į kapitalizmo klampynę. Tai Berija bandė pakirsti svarbiausią mūsų didžiosios Tėvynės pagrindų pagrindą — tarybinių tautų draugystę, įnešti neapykantą ir susiskaldymą į mūsų broliškąją šeimą. Bet tai tuščios pastangos! Tarybų Lietuvos darbo žmonės su didžiąja rusų tauta ir visomis tarybinėmis tautomis jungia seną draugystę. Tarybų Sąjungos Komunistų partija amžiams sustiprino tą draugystę ir jokiems išsigimėliams nepasiseks ją sužlugdyti.

Į keturioliktuosius savo gyvavimo metus Tarybų Lietuvos liaudis įžengia su dar didesniu pasiryžimu skirti visas savo jėgas mūsų didžiajai tarybinei Tėvynei stiprinti, jos tautų draugystei dar labiau ugdyti. Didžiajai Komunistų partijai — Lenino — Stalino partijai vadovaujant, petys į petį su visomis broliškomis tarybinėmis tautomis lietuvių tauta žengia pirmyn į komunizmą.

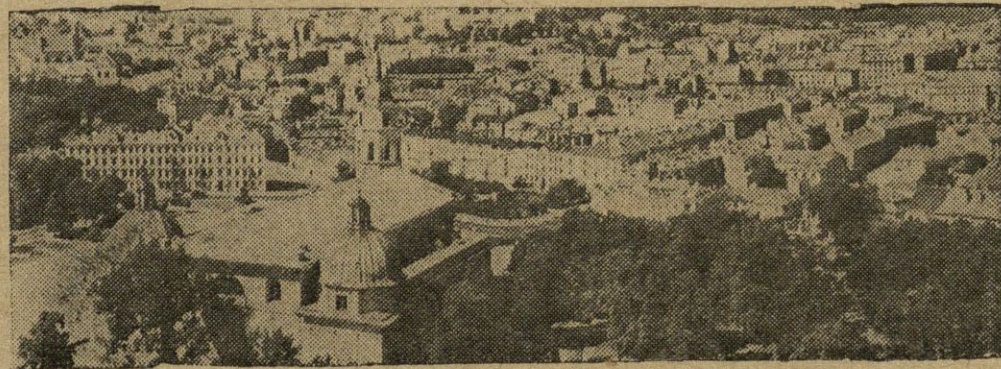
1940 metais

Rajone dirbamos žemės 85 proc. valdė 12 dvarininkų, 1,4 buožės bei dvasininkai. 942 vargingi valstiečiai neturėjo savo arklų nei karvių, 134 bežemiai kumečiavo.

Vien per 1939 metus iš varžytynių buvo parduota 57 darbo valstiečių ūklai, 721 darbo valstietis buvo įsiskolinęs žemės bankui.

Trąšas dirvų derlingumui pakelti naudojo tik dvarininkai ir buožės. Darbo valstiečiai mineralinių trąšų suvartodavo tik 3 procentus.

Aukštojo mokslo nebeatgė nė vienas darbo valstietis. Neprieinamas darbo žmonėms buvo vidurinis bei specialus mokslas.

Vilniaus miesto panorama.

L. Meinerto nuotr. (ELTA).

1953 metais

Šiuo metu rajone yra 26 kolūkiai. Mašinų-traktorių stočių technika kasmet plačiau įeina į buitį. Praėjusiais metais 67 proc. visų žemės ūkio darbų buvo atlikta mechanizuotai. Šiais metais 78 procentus sunkių darbų žemės ūkyje atliko mašinos.

Praėjusiais metais darbadienio vertė rajono kolūkiuose vidutiniškai siekė 2,5 kg grūdų ir vieną rublį pinigais, neskaitant cukraus ir kitų produktų. Pav., „Neries“ kolūkio narys Povilas Valma, išdirbęs 1260 darbadienų, gavo 4582 kg grūdų ir 2000 rb pinigais.

Vien šį pavasarį rajono kolūkiečiai sunaudojo mineralinių trąšų 3 kartus daugiau negu buvo suvartota buržuaziniiais laikais per ištisus metus. Iš broliškųjų tarybinių respublikų gauta daug aukštųjų kondicijų sėklų, veislinių reproduktorių.

skaidriuos spinduliuos komunizmo šviesų

VIENAME MŪSŲ RAJONO KOLŪKYJE

Klesti kolūkinis kaimas

D. TAMOŠIŪNAS
„Pirmūno“ kolūkio pirmininkas

Neatpažįstamai pasikeitė darbo valstiečių gyvenimas, susijungus į stambią žemės ūkio artelę, pavadintą „Pirmūno“ vardu. Metai iš metų kyla kolūkinė gerovė. Partijos ir Vyriausybės nepaliaujamos paramos dėka žemės ūkio artelė tapo stipri ekonomiška: vykdo statybas, gerina dirvas, plečia visuomeninio ūkio šakas ir t. t.

MTS technikos panaudojimas įdirbant kolūkinius laukus, mineralinės trąšos, priešakinio tarybinio agrotechnikos mokslo pritaikymas praktikoje ir vietinių rezervų suradimas bei jų panaudojimas laukų derlingumui kelti kasmet kolūkiečiams užtikrina aukštesnius visų kultūrų derlius. Grūdinių kultūrų derlius šiais metais pasieks po 19 centn. iš ha.

Kolūkiečiai nesigaili jėgų visuomeninei gyvulininkystei toliau vystyti ir jos produktyvumui pakelti. Visose keturiose kolūkio fermose yra apie 900 gyvulių. Įsteigta triušų ferma. Nuo pat pavasario žemdirbiai kovoja už tvirtos pašarų bazės sudarymą. Išplėsti pašarinį ir silosinių kultūrų pasėlių plotai. Pagerintos pievos davė didesni šieno derlių. Planingumas ir organizuotumas šienapiūtėje

nulėmė apsirūpinimą gerais pašarais. Netenka abejoti, kad laukininkystės brigados parodys savo drausmę ir kolektyvinio darbo jėgą javapiūtės metu, kuriai esame gerai pasirengę. Atremontuotos javapiūtės, daržinės, sandėliai. Paskirstyta darbo jėga ir inventoriai brigadose.

Technikos panaudojimas sunkiems ūkinės gamybos darbams atlikti atpalaiduoja kolūkiečių jėgas visuomeninių statybų vykdymui. Praėjusiais metais pastatyta nauja kiaulidė. Šiemet statybiniškai, vadovaujami brigadininko Vanago, sparčiai stato tipinę 100 vietų karvidę. Statybos aikštėje veikia mechaninis presas gaminti cementiniams blokams, iš kurių daromos karvidės sienos. Naujas pastatas bus moderniai mechanizuotas, kas padės gyvulių prižiūrėtojams sutaupyti darbo jėgą ruošiant pašarus.

Kolūkyje kultūrinis žemdirbių gyvenimas tapo kasdienine reikme. Klubuose-skaityklėse, kultūros namuose lankosi ne tik jaunimas, bet ir pagyvenę, prazilę valstiečiai, kurie stebisi jaunimo ateitimi, jų perspektyvomis iš socializmo žengti į komunizmą. O jaunimui yra visos sąlygos mokytis ir šviestis. Kolūkyje veikia 3 pradinės, 2 septynmetės ir vidurinė mokyklos. Vidurinių išsilavinimą kolūkiečių vaikai gauna savo kolūkio ribose ir išvyksta į aukštąsias respublikos mokyklas.

Mūsų kolūkis tapo stiprus išaugus kolūkiečių sąmoningumui ir aktyvumui. Kolūkiečiai aukščiau stato žemės ūkio artelės reikalus už savo asmeninius. Vaisingai dirbdami bet kuriame kolūkinės gamybos bare, nuolat keldami darbo našumą, žemdirbiai kiekvienas įdeda savo indėlį į kolūkio stiprinimą ūkinio-organizacinio atžvilgiais. Švęsdami Tarybų Lietuvos XIII-sias metines, kolūkiečiai pasižada negailėti savo jėgų kovai už tolimesnę socialistinės Tėvynės galios stiprinimą.

Nuotraukoje: nauja geležinkelio stotis Subačiauje („Pirmūno“ kolūkio centre).
I. Baltmano nuotr.

KOLŪKIO VAIKŲ LOPŠELYJE

Išeinant į fermas ar į laukus dirbti, kolūkietėms — motinoms nereikia rūpintis paliktais namuose vaikais. Jų priežiūra rūpinamės mes vaikų lopšelyje.

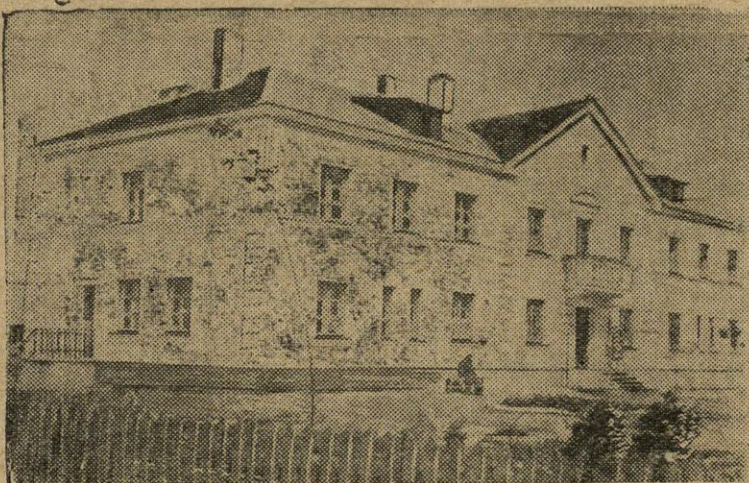
Nuo amžių kaimietės moterys buvo užimtos namų ūkiu ir vaikų priežiūra, negalėdamos petys į petį drauge su vyrais dalyvauti visuomeninėje veikloje. Tik kolūkinė santvarka joms suteikė kitokias sąlygas. Atsirado galimūmai įsteigti vaikų lopšelius, kuriuose vaikučiai jaučiasi geriau kaip namuose, nėra didesnių skriaudžių.

Mano ir Simanavičiūtės priežiūroje palieka savo vaikus dvylika kolūkiečių — motinų. Kai motinos dirba kolūkyje, jų vaikučiai turi geras sąlygas ramiai praleisti dieną. Švarios, tvarkingos patalpos ir patogūs baldai užtikrina mažiesiems visų poreikių patenkinimą. Jie gauna sveiką ir švarų maistą, turi gerą priežiūrą ir kitokį aprūpinimą.

Kolūkio valdybą, įsteigdama vaikų lopšėlį, atėmė rūpesčių našta kolūkietėms — motinoms, dirbančioms kolūkinėje gamyboje, ir atpalaidavo jų rankas plačiai pasireikšti žemės ūkio stiprinime bendroje kovoje su vyrais už penktojo penkmečio plane iškeltų uždavinių žemės ūkyje įvykdymą.

Kolūkietės moterys — motinos yra dėkingos Komunistų partijai ir Tarybinei vyriausybei už nepaliaujamą rūpinimąsi kolūkinės gerovės kilimu.

M. GUTARAVIČIENĖ
Vaikų lopšelio vedėja

Tarybinės valdžios metais išaugo Subačiaus geležinkelio stotis „Pirmūno“ kolūkyje.

Nuotraukoje: nauji poilsio namai dirbantiesiems.
J. Baltmano nuotr.

PENKTOJE BRIGADOJE

Abiejose kelio pusėse tęsiasi neapbrėpti javų laukai. Atrodo, nėra jų nei galo, nei krašto. Kiek akys mato — javiai ir javiai... Čia baigiasi kvietčiai, tai prasideda miežiai, o toliau, ant kalniuko, jau baltuoja saulėje rugių laukai.

Tai pirmūniečių penktosios brigados laukai, — paaiškinau greta važiuojančiam dviračiu savo draugui Vitui.

Puikūs javai! Tai penktojo penkmečio trečiųjų metų derlius. Jis užpildys kolūkio aruodus ir praturtins kolūkiečių darbadienį, — atsakė man entuziastiškai draugas.

Pasikeitę keliais žodžiais apie kolūkinės gerovės suklestėjimą, važiuojame toliau tarp šnarantių javų jūros. Užvažiuavę ant stataus kalnelio, išvydome dobilų kūgius, o nuo jų voromis slenkančius prikrautus vežimus. Mūsų uoslė jau iš tolo pagavo lengvo vėjelio nešamą malonų dobilų kvapą.

Kaip sekasi šienauti? — užkalbinome kolūkiečius.

Puikiai! Va, koks puikus pašaras — kvepia, kaip rūta! — atsakė brigadininkas P. Katilevičius.

Daug jūsų brigadoje yra pievų? — pasidomėjo Vitas.

Virš 60 hektarų. Visos išplautos ir šienas sugabentas į pastoges. Šiandien baigsiame vežti dobilus. Pašarais apsirūpinome pakankamai. Užraugėme ankstyvojo siloso, — kalbėjo brigadininkas.

O kaip su darbo jėga — užtenka?

Pasitempiame ir užtenka. Daug vyrų stropiai ir nuoširdžiai dirba. Štai tokie yra Budrys, Ivanauskas ir dešimtys kitų. Daug padeda Kupiškio MTS.

Apžiūrėjome kluoną, kurioje kraunami dobilai. Kolūkiečiai A. Ivanauskas ir A. Zakarauskas bematant iškravė sunkų vežimą.

Šnekučiuodami vieškeliu traukėme toliau. Su draugu kalbėjome, kaip mūsų kolūkyje pasikeitė darbo valstiečių gyvenimas, kaip išaugo nauja pažūra į darbą, kaip saugoma kolūkinė nuosavybė. Žmonės tapo tartum nauji: sąmoningi, darbštūs, teisingi.

Neprivažlavę miškelio, išgirdome stipraus tenoro vedamą dainą. Tai buvo šeši kolūkiečiai, geriausi šienapiviai. Jie užbaigė ranki-

niais dalgiais piauti dobilus, kurių nebuvo galima įveikti šienapiūtė mašina dėl išgulinimo. Sušilusiais veidais, linksmi, blizgančiomis akimis vyrai nutraukė dainą mums sulaukiant dviračius. Pasisveikinome ir susėdome pakelyje pasikalbėti.

Rūgiapiūtė tuojau prasidės. Reikia gerai pasiruošti, susiorganizuoti. Pas mus darbo visada pakanka. Ap-svarstėme LTSR Ministrų Tarybos nutarimą dėl pasiruošimo derliui nuimti ir paruošų įvykdymo. Reikia smarkiai pasitempti, nes pas mus irgi nėra viskas jau taip lengvai pasiekama, — rūkydami tęsė pokalbį kolūkiečiai.

Besikalbėdami prisiminė šiauliečių kreipimąsi.

Mes irgi prisimėme padidintus įsipareigojimus, — kalbėjo jie. — Išvystydami socialistinį lenktyniavimą, visus žemės ūkio darbus atlikime geriausiu laiku.

Toliau mūsų kalba nukrypo apie partijos XIX suvažiavimo nutarimus, apie penktojo penkmečio planą.

„Pirmūno“ kolūkyje yra devynios laukininkystės brigados. Visos jos rūpinasi kolūkio stiprinimu, partijos XIX suvažiavimo iškeltų uždavinių įvykdymu.

K. BABILIUS

Didysis tarybinės epochos poetas

1953 m. liepos 19 d. sukako 60 metų nuo tos dienos, kai gimė įžymiausias ir talentingiausias tarybinės epochos poetas Vladimiras Vladimirovičius Majakovskis.

Majakovskio vardas yra be galo brangus visoms mūsų neaprėpiamos Tėvynės tautoms, nes poetas savo nemirtinguose kūrinuose apdainavo šlovingąją Komunistų partiją, Tarybinę Tėvynę, pergalingą socializmo statybą mūsų šalyje. Savo negailėstingą satyrą Majakovskis piktai išjuokė biurokratus ir palaižūnus, savanaudžius ir kitus kapitalizmo pakalikus. Jis demaskavo pasaulinių imperialistinių karų kurstytojus, Amerikos vadeivą ir jų diegiamą „tvarką“ bei dolėrinę „demokratiją“.

Majakovskio eilėraščiai: „Apie tarybinį pasą“, „Pasi-kalbėjimas su draugu Leninu“, „Leninas su mumis“, „Pasi-kalbėjimas su fininspektoriu apie poeziją“, poemos „Vladimiras Iljičius Leninas“, „Gerai!“ ir kiti jo kūriniai yra aktualūs bei svarbūs ir šiandieną.

V. V. Majakovskis giliai išstudijavo tarybinį gyvenimą ir marksizmo-leninizmo klasikų veikalus. Tai padėjo jam galutinai įveikti dekadentiškas buržuazinės futuristų literatūrinės grupuotės, kuriai jis priklausė iki revoliucijos, kai kurių klaidingų lozungų įtaką.

Mūsų partija didžiai vertino ir vertina poeto kūrybą, nes Majakovskis yra vienas iš įžymiųjų socialistinio realizmo literatūros atstovų. Majakovskio kūryba turi milžinišką įtaką visų Tarybų Sąjungos tautų poezijos vystymuisi, daro didžiulį poveikį priešakinėi demokratinei literatūrai užsienyje.

Ryškūs Majakovskio kūrybos bruožas yra nesugriau-namas tikėjimas socializmo pergale mūsų šalyje ir visame pasaulyje. Jis mokėjo įžvelgti naujo daigus mūsų gyvenime. Kiekvieną naują vykdantą priemonę Majakovskis vertindavo, kaip indėlį į bendrąjį šalies vystymosi reikala. Poema „Gerai!“ išreiškia gilų poeto sutapimą su liaudimi, su savo Tėvyne, atskleidžia valstybinių interesų supratimą. Nors 1927 me-

V. KULEŠOVAS
Filologijos mokslų kandidatas

tais Tarybų Rusija dar tik artėjo į didįjį pirmojo stalininio penkmečio planą, tačiau poetas jau rašė: „Tėvynę aš garbinu tą, kurią mes turim, bet tris kart kurią dar duosim“.

Eilėrašties apie tarybinį pasą tapo tarybinio patriotizmo simboliu. Tarybinis patriotizmas parodytas kaip kovingas susiduriant su buržuaziniu pasauliu:

Skaitykit,
žiūrėkit,
pavydėkit man—
aš —
Tarybų Sąjungos pilietis.

Ivairių antipartinių grupuočių išstojimo prieš partiją metais Majakovskis visa savo talento galia iškėlė „didingiausią žodį—partiją“. Savo poemoje „Vladimiras Iljičius Leninas“ Majakovskis parodė partijos jėgą jos vienybėje, jos susitelkime apie leninizmo vėliavą. Partija — tai „klasės smegenys, klasės vadas, klasės jėga, klasės šlovė“.

Partijai Leninas —
kaip brolis — artimas,
Ką motina istorija
brangesnio sau rastų?
Mes sakom—Leninas,
galvojame — partija,
Mes sakom—partija,
apie Leniną mąstom.

Majakovskis, sukurdamas poemą apie Leniną, idėjinio ir meninio atžvilgiu pakilo, kaip revoliucijos poetas, į naują pakopą. Vertindamas visus mūsų tarybinės tikrovės reiškinius, Majakovskis vadovavosi istorinio materializmo pagrindais. Kaip tik tai ir padėjo poetui atvaizduoti Lenino gyvenimą ir kovą plačiame istorijos fone ir poetiniu žodžiu giliai bei teisingai atskleisti leninizmo esmę.

Patriotizmą ir partiškumą Majakovskis derino su giliu internacionalizmu. Poetas žino, kad Maskva visoms tautoms yra „ugninė vėliava“, kovos už visų tautų laisvę štabas. Užguitam negrui Vili, kankinamam klausimo: „Kodėl Jungtinėse Amerikos Valstybėse baltą darbą dirba baltuodis, o juodą darbą — juodaodis“, jis pataria kreiptis atsakymo į Maskvą.

Tin didelė Majakovskio po-

eizijos įtaka Kinijoje ir liaudies demokratijos šalyse: Lenkijoje, Čekoslovakijoje, Bulgarijoje bei kitose respublikose, kurių tautos, perimdamos Tarybų Sąjungos patyrimą, stato savo šviesią ateitį.

Spalio revoliucija, sukėlus kovai visas caro Rusijos tautas, jų tarpe ir lietuvių tautą, praskynė Majakovskiui kelią į Lietuvą.

Išdavikiškoji Lietuvos buržuazija su Anglijos—Amerikos imperialistų pagalba pasmaugė 1919 metais jaunąją Tarybų Respubliką. Prasidėjo žiaurus fašistinis teroras. Lietuvos Komunistų partija, nė minutei nenutraukdama savo kovos, turėjo pasitraukti į po-grindį. Tačiau Majakovskio poezija prisiskverbė į Lietuvą, kaip ji prisiskverbavo ir į daugelį kitų šalių, per pasidavėliškų poetų ir buržuazinių vyriausybių galvas.

Lietuvoje Majakovskio kūrybos propagandistais buvo pažangieji lietuvių rašytojai, kovojusieji su fašistiniu režimu šalyje: Petras Cvirkas, Salomėja Nėris, Vytautas Montvila, Antanas Venclova, Kostas Korsakas ir kiti.

Ryškiausią Majakovskio įtaką galima matyti P. Cvirkos eilėraščiuose: „Poetų mobilizacijos šaukimas“, „Amerikos šermenims“. Panašiai, kaip Majakovskio apybraižoje „Aš atradau Ameriką“, kurioje buvo parodyti amerikiečių „civilizacijos“ baisumai, masių badas ir nuskurdimas, rasinė diskriminacija, Petras Cvirkas garsiajame savo romane „Frank Kruk“ palaidoja mitą apie Ameriką, kaip apie aukso šalį, ir parodo joje viešpatuojančius badą ir nedarbą, išjuokė „amerikinį gyvenimo būdą“.

Fašistų 1941 metais nužudytas lietuvių poetas V. Montvila perėmė svarbiausius Majakovskio poezijos bruožus. Jis su nuoširdžiu džiaugsmu apdainavo tą revoliucinį atsinaujinimą, kurį Lietuva audringai pergyveno nuo 1940 metų liepos mėnesio. Montvila apdainavo tą „gerai“, kuris kiekviename žingsnyje buvo sutinkamas

Lietuvos gyvenime nuo pat pirmųjų Tarybų valdžios atkūrimo dienų. Poetas apdainavo „Raudonąsias gurguoles“, „rūgį sėjėjus“, „Raudonąją Armiją“, „rinkimus į Aukščiausiąją Tarybą“. Montvila visa širdimi jautė, kokia didinga yra kiekviena minutė, Lietuvos pergyventa šviečiant TSRS Konstitucijos saulei. Vienas iš geriausiųjų Montvilos eilėraščių vadinasi „Žodžiai iš širdies“:

Kas šiandien
skaidrią
vėliavą
brolybės
pro bombų griausmą
iškelia aukštai,
tie budi žemės gyvasties sargyboj,
tie nemirtingo Stalino vaikai.
Bet jei grobikų
griaunančios
patrankos
į laimės kraštą
vamzdžiais atsikuks,
tada vardu teisybės laisvos
rankos
paspaus Respublikos ginklus.

V. V. Majakovskis padėjo talentingai, originaliai Salomėjai Nėriai dar buržuazinio režimo metais išeiti į platų politinės poezijos kelią. Tarybiniais metais Salomėja Nėris parašė „Poemą apie Staliną“ ir tuo pačiu toliau pratęsė vieną iš svarbiausiųjų Majakovskio—poemos „Apie Leniną“ autoriaus—temų. Jos poema—visos lietuvių tarybinės poezijos subrendimo liudijimas.

Majakovskio kūrybos įtaka geriausiems lietuvių tarybinėms poetams: T. Tilvyčiui, A. Venclovai ir kitiems padeda vystyti socialistiniam realizmui lietuvių tarybinėje literatūroje — nacionalinėje savo forma, socialistinėje savo turiniu.

Kartu su visomis Tarybų Sąjungos tautomis lietuvių tauta pažymi didžiojo tarybinio poeto, kurio vardas yra tautų draugystės simbolis, šlovingąsias 60-ąsias gimimo metines. Majakovskis ir dabar, kaip gyvas su gyvais, visu balsu kalbasi su visomis pasaulio tautomis apie taiką, komunizmą, partiją, savo brangiąją Tėvynę, apie kovą už šviesią visos žmonijos ateitį ir laimę.

Anglijos aukščiausiasis komisaras Malajoje generolas Templeris įspėjo visus Sungei Pelako kaimo (Sepango rajonas, Selangoro kunigaikštijos pietuose) gyventojus, jog prieš juos bus imtasi rūšiųjų priemonių, jeigu jie per mėnesį neduos pakankamų žinių apie sukilėlius, veikiančius šiame rajone. „Tai mano paskutinis žodis“, — pasakė Templeris šio kaimo seniūnams. Jeigu gyventojai atsisakys bendradarbiauti, įspėjo Templeris, — „aš uždrausiu jiems išauginti kaučiuką, o taip pat verstis žemdirbyste“.

(ELTA).

lijoje. Tačiau kaip pranešama oficialiame Egipto nacionalinio vadovavimo ministerijos komunikate, kratos ir anglų kareivių chuliganiskumai Ismailijoje tebevyksta.

Komunikate nurodoma, kad anglų kareiviai kratų metu apiplėšia egiptiečius. Liepos 16 d. anglų kareiviai užpuolė tris darbininkus egiptiečius ir sužeidė juos peiliais. Liepos 17 d. anglų kareiviai sunkiai sužeidė egiptietį Abdelį Moneimą.

(ELTA).

Dėl padėties Malajoje

LONDONAS (TASS). Reuterio agentūros korespondentas praneša iš Singapuro, kad

SPORTAS

Veiklus sporto kolektyvas

Subačiaus vidurinės mokyklos sporto kolektyvas, vadovaujamas fizinio lavinimo mokytoju J. Laumelienės ir A. Alekno, organizuoja draugiškas varžybas ir vasaros atostogų metu. Neseniai mokyklos sporto aikštelėje įvyko draugiškos tinklinio varžybos tarp atostogaujančių studentų — buvusių šios mokyklos auklėtinių ir vidurinės mokyklos moksleivių. Varžybas rezultatu 2:0 (15:12;15:7) laimėjo studentai. Gerai varžybose žaidė baigę Kauno Kūno kultūros instituto broliai Antanas ir Petras Stankėvičiai, Maskvos Pedagoginio instituto studentas Bolius Drilingas ir kt.

Rungtynėms gerai teisėjavo A. Sakalauskas.

J. ŠEDELIS

Treniruotės vasaros atostogų metu

Reguliariai užsiiminėja plaukymo treniruotėmis vasaros atostogų metu Subačiaus vidurinės mokyklos moksleiviai, vadovaujami fizinio lavinimo mokytojo A. Alekno. Aktyviai treniruotes lanko L. Mateikaitė, I. Motiekaitytė, S. Gedminaitė, A. Gromulaitė, Vl. Barauskas, A. Tomkevičius ir kt., nuolat pasiekdami geresnių rezultatų šioje sporto šakoje.

Artimiausiu metu numatoma organizuoti Subačiaus apylinkės sportininkų — plaukikų plaukymo varžybas.

J. ŠEDELIS

Pionierių šaškių turnyras

Neseniai įvyko Kupiškio miesto pionierių-moksleivių stovykloje šaškių turnyras. Jame dalyvavo 4 mergaitės ir 4 berniukai. Berniukų grupėje į finalą pateko S. Vedrovai ir T. Jurkštas. S. Vedrovai, parodę geresnį žaidimo lygį, iškovojo čempiono vardą. Mergaičių grupėje čempiono vardas teko R. Balčiūnaitėi, nugalėjusiai R. dikaitę.

A. UOGELĖ

Pionieriai treniruojasi

Kupiškio miesto pionierių-moksleivių stovykloje yra įrengtas stalo teniso kambarys. Į stalo teniso treniruotes atvyksta R. Juodiškis, T. Jurkštas, R. Balčiūnaitė ir kt. Treniruotėms vadovauja R. Švaplnas ir V. Repšytė.

A. UOGELĖ

Redaktorius S. ZAUKA

SKELBIMAS

Kupiškio vidurinė mokykla skelbia mokinių priėmimą 1953—1954 m. m. I—XI klases.

Pareiškimai mokyklos direktoriaus vardu paduodami raštineje iki š. m. rugpjūčio mėn. 15 d. Prie pareiškimo pridedama: mokslo baigimo pažymėjimas, gimimo liudijimas ir socialinės kilmės pažymėjimas.

Vėliau paduoti pareiškimai nebus svarstomi.

Mokyklos direktorius

Austrijos darbo žmonės protestuoja prieš strateginę autostrados Viena—Zalcburgas statybą

VIENA (TASS). Kaip praneša Austrijos spaudos agentūra, Klagenfurte įvyko statybos darbininkų demonstracija, protestuojant prieš strateginę autostrados Viena—Zalcburgas statybą. Tukstančiai statybos darbininkų, susirinkusių iš visų Karintijos miestų, prازیgiavo miesto gatvėmis su plakatais: „Šalin antidarbinikišką ekonominę politiką!“, „Jeigu vyriausybė nesugeba sudaryti galimybės darbui, ji turi atsistatydinti!“, „Tiktai prekyba su Rytai ir Vakais užtikrins darbą visiems!“.

Po demonstracijos įvykusiame mitinge kalbėjo statybos darbininkų profsąjungos Karintijos organizacijos pirmininkas ir keletas įvairių statybinių firmų gamybinių tarybų narių. Visi jie reikalavo, kad vyriausybė atsistatytų nuo strateginės autostrados Viena—Zalcburgas statybos plano ir panaudotų autostrados statybai skirtas lėšas gyvenamiesiems namams statyti. (ELTA).

Padėtis Sueco kanalo zonoje

KAIRAS (TASS). Liepos 16 d. Anglijos ginkluotųjų pajėgų Viduriniuosiuose Rytuose vadovybė paskelbė, kad atšaukiamas potvarkis dėl egiptiečių kratymo Ismai-